

Høringssvar fra Helgerud menighetsråd, Bærum prosti, Oslo bispedømme

Felles innledning til rammeplanene

1. Er sammenhengen mellom rammeplanene og Plan for kirkelig undervisning og læring – overordnet del tydelig fremstilt?

Svar: Nei. Sammenhengen er utydelig, og det er mye gjentakelser. Det er tilstrekkelig at noe er beskrevet i overordnet del, det er ikke nødvendig å gjenta det i alle rammeplanene. Mye tekst gjør dokumentet uklart.

2. Mener høringsinstansen at rammeplanene gir en tydelig og hensiktsmessig retning for lokal planlegging av kirkelig undervisning og læring?

Svar: Nei. Det blir alt for vagt, og stiller ikke krav. Det er lite anvendbart og fjernt fra praksis.

3. Er eksempel på erfaringsmål nyttige i lokalt arbeid med læring og inkludering i kirkelig undervisning?

Svar: Nei. «Erfaringsmål» er skolerettet, vi mener det ikke passer kirkelig undervisning og læring. Selv om vi tar på alvor at vi ikke styrer om læring faktisk skjer, kan vi likevel ha læringsmål. Ellers blir det lite retning på det vi gjør.

4. Er forståelsen av tolkningskompetanse tydelig og relevant formulert?

Svar: Ja. Vi forstår hva som menes, men bruk gjerne et ord som finnes fra før.

5. Er samisk innhold i rammeplanene tilstrekkelig ivaretatt.

Svar: Fokuset på samisk trosliv fremstår som overdrevet. Vi forstår at dette er et svar på noe som har vært alt for lite i fokus tidligere, men det fremstår nesten paradisk når det samiske nevnes såpass ofte, særlig eksempelet med å tenne bål = samisk. Vi mener at dette tvert om *ikke* tar den samiske kulturen på alvor.

I mange områder er det også lite aktuelt. Vi ønsker oss at krysskulturelle barn og ungdom får plass i planene. Dette er en stadig økende gruppe.

6. Er prinsippene for progresjon tydelige og hensiktsmessige?

Svar: Nei. Vi ser ikke hvordan det skal være praktisk mulig å legge til rette for den enkeltes tidligere erfaringer i en gruppe hvor vi a) ikke nødvendigvis vet hvilke erfaringer de kommer med og b) erfaringene spriker innad i gruppa. Det er mer hensiktsmessig å tenke progresjon på gruppenivå eller etter innhold.

7. Er foresattes og fadderes rolle tilstrekkelig beskrevet og ivaretatt?

Svar: Ja. Men litt utopisk. Det er ikke lenger slik at foresatte og faddere flest legger så stor vekt på dette.

Forpliktende innhold i rammeplanene

8. Rammeplanene bruker gjennomgående formuleringen «For at barna/konfirmanter/etc skal lære om Bibelen/kristen tro, kan kirken invitere dem til å: (...) Kirkerådet ønsker tilbakemelding på om det er for lite forpliktende innhold i de seks rammeplanene generelt, og i rammeplanen for konfirmasjonstiden spesielt.

Svar: Dette er alt for lite konkret. «Gud gir, vi deler» stilte strenge krav, nå er det helt fritt. En mellomting hadde vært bra. Rammeplanene er så ordrike og sier så mye at de ikke sier noe.

Veiledende lister – overordnet om kjernetekstene

9. Gir oversikten over kjernetekster hjelp til helhet og sammenheng i tekstutvalget for aldersgruppene 0-19 år?

Svar: Igjen er formuleringene for vage til at det oppleves som «kjernetekster», mer som forslag eller ideer. Vi ønsker større bredde i tekster, og flere GT-tekster for de minste.

Hvorfor er ikke vinunderet i Kana med?

Oppsummert:

Dokumentet er alt for ordrikt og språklig vanskelig tilgjengelig. Vi opplever dette som svært vage rammeplaner som ikke er særlig anvendbare. Målet om individuell progresjon er fjernt fra virkeligheten slik det står beskrevet.

Det går an å ha mål om at barna/ungdommene etc. skal lære noe selv om vi er klar over at vi ikke styrer hva som når inn til den enkelte. Det framstår underlig å kalle det kirkelig undervisning *og læring*. Vi ville aldri sagt «kristen forkynnelse og frelse», selv om målet med forkynnelse er å frelse mennesker. Det kaller vi enkelt og greit «forkynnelse» vel vitende om at det lander ulikt hos ulike mennesker. Samme prinsipp burde gjelde i kirkelig undervisning. Læringen er implisitt.